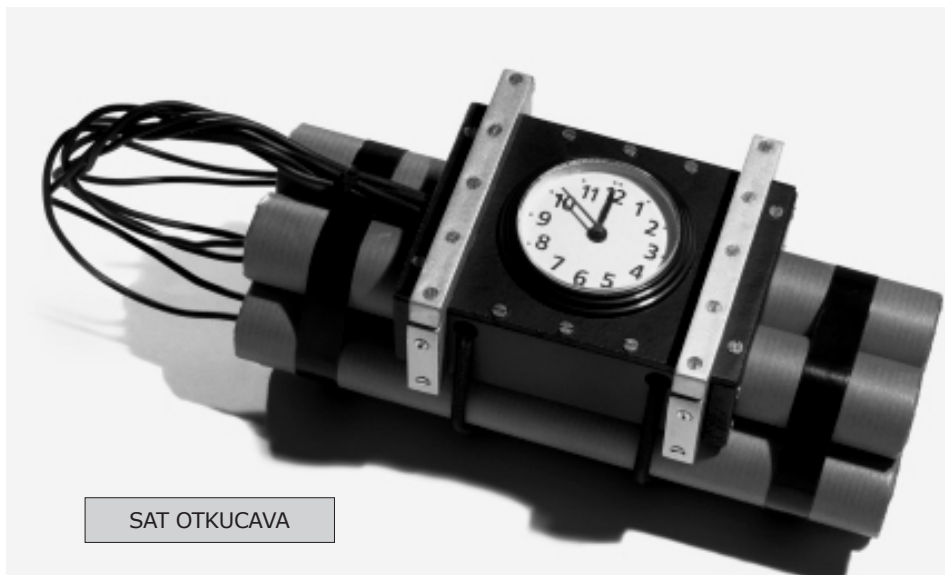

Direktna akcija

NOVA SERIJA ★ BR.28 ★ 27. SEPTEMBAR 2012. GOD ★ BESPLATNO

Pobuna protiv sistema!

SAT OTKUČAVA

Ovaj i ovakav sistem je u slobodnom padu ka varvarstvu, i to je sada jasno gotovo svima. Osim nekolicini upeglanih političarskih njuški i njihovih policijsko-fašističkih protuva, kojima ovakav sistem omogućava da žive nemerljivo bolje od većine populacije, organizujući, pomažući i štiteći pljačku za gazde, narodu u Srbiji je više nego jasno da ovakav način života i proizvodnje nema nikakvu budućnost. Pobuna protiv ovakvog sistema postaje obaveza za svakog radnika koji ne želi da on i njegovi potomci žive u gladi, bedi i siromaštvu.

Varnica se približila buretu baruta...

Masovne pobune su spontani odgovor naroda na represiju koju nad njima vrši vladajuća klasa. One mogu biti pokrenute malim stvarima, i istorija nam pokazuje da neki „sitni“ događaji mogu da posluže kao okidači masovnog nezadovoljstva koje se taloži u radnim ljudima. Zbog toga ne treba da čudi ukoliko nedostatak ulja i šećera, ili, kako je to najavio direktor „Imleka“ pre neki dan, nestašica mleka bude upravo jedan takav okidač masovnog nezadovoljstva. Brutalna represija koja se

sprovođi u Beogradu putem poluprivatizacije javnog prevoza kroz firmu „Bus Plus“ može biti još jedan takav slučaj. Nedelje koje dolaze će pokazati šta će biti varnica, ono što je nesumnjivo je da se nalazimo na buretu baruta – radničkog gneva koji samo čeka mesto i način da eksplodira.

Nije bez razloga međunarodna proceniteljska firma D&B, koja za potrebe kapitalističkog sistema određuje nivo „rizičnosti“ različitih država, odlučila da prošle nedelje Srbiju iz grupe zemlja sa umerenim rizikom svrsta među visokorizične zemlje sa „naznakom pogoršanja trenda rejtinga“. Činjenica da je tokom avgusta ove godine stvoren budžetski deficit od čak 105 milijardi dinara, dovoljno govori o situaciji u kojoj se kao društvo nalazimo. Naravno, suočeni sa krizom koju ovaj sistem ne može da reši, budući da mu je kriza prirodna, bedni političarski gadovi koji nam upravljaju životima okreću se onome što najbolje znaju – rasprodaji imovine koju su generacije i generacije radnica i radnika stvarale. Pa tako sve više slušamo o tome kako se „Jat“ i „Telekom“ nalaze na spisku

za što skoriju privatizaciju, a da će ih ubrzo pratiti i ono malo preostalih preduzeća koja funkcionišu. Masovna pobuna protiv sistema postaje, stoga, sve logičniji izbor opljačkanih masa.

Kapitalistički sistem je globalni problem

No, uvek treba znati da masovne pobune nemaju dugoročnu perspektivu, odnosno ono što se njima dobija je veoma ograničeno, ukoliko nisu dobro organizovane, i ukoliko ne postoji pokret koji može da organizuje, da raste na sukobima sa vladajućom klasom, ali i koji može da služi kao bitan faktor odbrane prava izbornih u tim borbama. Stoga je nužnost organizovanja u borbene, antikapitalističke organizacije jasna svim revolucionarnim radnicima koji uspevaju da sagledaju osnovne protivrečnosti sveta u kome obitavamo.

Kapitalistički sistem je globalni problem, i borba protiv njega je nužna na svakoj tački planete ako želimo da se prekine ova spirala ratova, nasilja i eksploatacije. Antikapitalistički otpor je, stoga, takođe globalni fenomen. Zbog toga u nastavku *Direktna akcija* čitajte o tome kako se radnice i radnici širom sveta, a u poslednjih nekoliko dana posebno u Španiji i Grčkoj, suprotstavljaju beskrupuloznim napadima na svoj život, zdravlje i dostojanstvo.

Da li ste znali

...da su širom sveta žene, za isti posao koji rade i muškarci, plaćene u proseku 36% manje od muškaraca?

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

Žestoko ispred parlamenta u Madridu

Demonstranti nisu stajali mirno pred policijskom brutalnošću, već su se žestoko i odlučno branili.

METALNE BARIKADE ISPRED ZGRADE KONGRESA U MADRIDU

Žestoki sukobi izbili su prekuću u Madridu kada se nekoliko hiljada demonstranata okupilo na trgu Plaza de Neptuno u centru Madrida s ciljem da krenu ka zgradi parlamenta. Međutim, njihov put ka glavnom ulazu u parlament je bio blokiran metalnim ogradama, policijskim vozilima i stotinama pripadnika španske policije u opremi za razbijanje demonstracija. Demonstranti su počeli da uklanjaju barikade, na šta je policija reagovala udarajući okupljene palicama i ispaljujući u njih gumene metke. Više od 60 ljudi je povređeno, a nekoliko desetina uhapšeno. Demonstranti nisu stajali mirno pred policijskom brutalnošću, već su se žestoko i odlučno branili.

U ovoj akciji angažovano je 1.500 pripadnika interventne policije, što predstavlja više od polovine ukupnog broja policajaca Španije zaduženih za razbijanje demonstracija. Protest kojim je dominirao slogan „Zauzmimo kongres“ se održao u trenutku dok se španska vlada pripremala da usvoji nove mere štednje koje imaju cilj da ograniče ili potpuno ukinu prevremeno penzionisanje i poreske olakšice, i da uvedu nove poreze (npr. na ispuštanje ugljen-dioksida) i zamrzu penzije.

Deo demonstranata koji sebe naziva „Indignados“ (Ogorčeni), rekli su da je akcija „Zauzmimo kongres“ protest protiv „otimanja“ demokratije. „Vlado, podnesi ostavku“, vikali su mnogi demonstranti. „Manje policije, više obrazovanja“, uzvikivali su drugi. Mnogi su držali ruke u vazduhu i vikali: „Ruke uvis, ovo je pljačka!“, aludirajući na to da siromašni plaćaju za krizu, dok bankari bivaju zaštićeni.

Po španskom zakonu, ljudi koji su predvodili demonstracije oko parlamenta mogu biti osuđeni na godinu dana zatvora jer su „nemogućili poslovanje firme u tom krugu“.

350.000 na ulicama Atine

U trenutku kad završavamo broj stižu vesti iz Grčke gde je celodnevni generalni štrajk protiv „mera štednje“ protekao obeležen masovnim i borbenim demonstracijama. Miting na trgu Sintagma u Atini, na kome se okupilo

oko 350.000 ljudi, prerastao je u žestoke sukobe kada je policija bacila suzavac na masu, na šta su demonstranti uzvratili kamenicama i molotovljevim koktelima. Pripadnici policije koristili su i biber gas i omamljujuće bombe kako bi potisnule demonstrante od zgrade parlamenta. Do trenutka slanja ovog broja u štampu još uvek nije potvrđen broj povređenih i uhapšenih. Prema poslednjim vestima, sukobi na Sintagmi su prestali, ali još uvek traju u drugim delovima grada.

Ovo je jedna od najvećih akcija radnika Grčke protiv brutalnih mera štednje u poslednjih nekoliko meseci. Generalnim štrajkom u Grčkoj obustavljen je avio saobraćaj i železnički prevoz, prodavnice su bile zatvorene, a u bolnicama je radilo samo osoblje za hitne intervencije.

Masovni protest održan je i u Solunu, gde su, kao i u Atini, nošeni transparenti „EU i MMF – napolje!“ i spaljivane zastave Evropske unije.

SUKOBI U GRČKOJ

Bojan Elenkov oslobođen optužbi

Bojana Elenkova iz Prijedora, o kome smo pisali u prethodnom broju Direktne akcije, policija je obavestila da je oslobođen svih optužbi za paljenje vozila lokalnih moćnika i političkih funkcionera. Levičarske knjige, antifašističke nalepnice, zastave, računar i ostale stvari koje je policija zaplenila biće mu vraćene u roku od pet dana.

Umesto da odmah odahnemo sa olakšanjem što je Bojan oslobođen, treba da se zapitamo zašto je za paljevine tri vozila u Prijedoru optužen baš on? Zašto su mu oduzete knjige, zastave, računar i ostali predmeti koji nisu ni na koji način u vezi na krivičnim delom za su ga sumnjičili?

Iako je u startu imao neoboriv dokaz o boravku van zemlje u trenutku paljenja vozila, on je ipak privođen, ispitivan, maltretiran. Smatramo da je sasvim osnovana pretpostavka da su policijaci namerno lažno optužili Bojana. Da bi ga zastrašili, zato što je slobodar. Da bi zastrašili njegove prijatelje. Da bi imali formalno opravdanje da mu otmu računar i ukradu mu sve podatke, e-maileve, kontakte i fajlove. Slučaj Bojana Elenkova nije pogreška policije i tužilaštva, to nije izolovan ili nasumičan slučaj – reč je o organizovanoj državnoj represiji sa ciljem da se zastraši svako ko se drzne da podigne glas protiv nepravde i eksploatacije.

Nastavljeno suđenje Beogradskoj šestorci

U sredu, 26. septembra, nastavljen je montirani sudski proces beogradskim anarhistima optuženim da su avgusta 2009. godine bacili molotovljeve koktele na ambasadu Grčke u Beogradu. U početku optuženi za međunarodni terorizam, šestoro mladih ljudi je provelo gotovo pola godine u pritvoru, da bi u junu 2010. godine bili u potpunosti oslobođeni svih optužbi.

Od šestoro optuženih, čak četvoro su članovi Anarhosindikalističke inicijative (ASI), koju je tužilaštvo u početku pokušalo da inkriminiše i kao organizaciju, pa je jasno da je ovaj potez države usmeren na

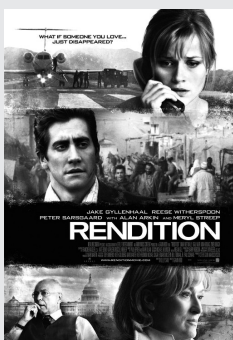
zadavne udarca čitavoj revolucionarnoj levisi u Srbiji.

U julu 2011. godine Apelacioni sud je ukinuo oslobađajuću presudu, i ponovo je pokrenut postupak protiv Tadeja Kurepe, Sanje Dojkić, Ivana Savića, Nikole Mitrovića, Ratibora Trivunca i Ivana Vulovića. Na ovom ročištu svi optuženi su ostali pri svojim ranijim iskazima, ne iznoseći nikakve nove podatke u odnosu na prethodno suđenje, pa je nakon saslušanja svih optuženih, sudija odredio da se proces nastavi, sa saslušavanjem svedoka, 14. novembar ove godine.

Tadej preporučuje film

Rendition

Posle 11. septembra 2001. CIA i druge bezbednosne službe organizovale su otmice i brutalna mučenja više hiljada ljudi koje su sumnjičili za terorizam. Na

prvi pogled, ovo je film o sukobu između radikalnog islama i SAD, no ovo je zapravo priča o načinu na koji sistem funkcioniše. Svi samo rade svoj deo posla. Nekima to ide lakše, a nekima teže, ali se svi trude da odrade svoj deo što bolje. I svima je žao, ali ne mogu mnogo da vam pomognu. U međuvremenu životi ogromnog broja ljudi bivaju samlevani u bezličnoj bezbednosno-birokratskoj mašineriji.

Extraordinary Rendition

Ista tema kao u filmu „Rendition“ iz iste godine, ali znatno manji budžet i drugačiji ugao gledanja. Zvuk nije baš najbolje urađen i kamera je skoro amaterska, a radnja se najviše fokusira na sprovođenje torture, načine isledivanja i traumatičnosti nakon torture, koja ostaje do kraja života. Za razliku od svog visokobudžetnog parnjaka u ovom filmu nema finog agenta CIA koji pomaže zatvoreniku, niti ima srećnog povratka kući. Junak filma je slomljen, opustošen i gde god da ode i čemu god da se vrati, zauvek ostaje u onim noćima, u onim ćelijama i sobama za mučenje u kojima je njegova čovečnost ponižena i pogažena.

ex-Idolmladih

Oni jedu veverice!

Kada ste poslednji put videli vevericu? Sve ih je manje, kao da ih neko neumoljivo tamani! Nakon detaljne istrage, krvavi trag beživotnih veveričjih repova vodi nas pravo pred kabinet Aleksandra Vučića. Ovaj političar je toliki ljubitelj veveričjeg mesa da ni jedan obrok ne može da zamisli bez čorbe, paprikaša, medaljona ili paštete pripremljene od mesa ovog glodara. Vučićev stan i vikendica prepuni su sablasnih vitrina natrpanih prepariranim vevericama, a upućeni tvrde da s nestrpljenjem iščekuje hladne zimske dane kako bi se šepurio u čak četrnaest raskošnih veveričjih bundi. Izvor iz Vučićeve svite tvrdi da je ovaj, kako bi pokazao ko je glavni u vladi, letos terao Dačića da mu hvata veverice po Borskom jezeru. Ivica nije imao kud, te je vidno neraspoložen poskočio na krošnju i izvadilo nekoliko prvoklasnih lešnika (služili u kanadskoj ambasadi, pa poneo malo i za posle). Dugi kitnjasti rep poput kormila držao je životinju na odstojanju, ali ju je dežmenkasti političar poput pantera šćepao zubima, da bi nakon pucanja grane završio s plenom pred Acinim nogama.

Od kuvara najuglednijih beogradskih restorana saznali smo da veveričtinu rado tamane i Zdravko Čolić, Vera Čukić, Žarko Korać i Timoti Bajford, dok Mrkonjić već s vrata kafane šefu kuhinje pruža svežanj veverica s molbom da ih pripremi onako kako on voli. Majstori kuhinje nam otkrivaju da je meso veverice tamne boje i ima ukus zečetine. Potrebno je da se nekoliko sati kuva na blagoj vatri, nakon čega se od njega prave razni delikatesi od kojih je najpopularnija pita.

Pred zaključenje broja saznali smo i pravi razlog nedavnog incidenta u kojem je učestvovao Nenad Čanak. Naime, prebijeni beogradski dilkoš, inače najpoznatiji domaći diler vevericama, umesto cenjene srebrne veverice, pokušao je kuhinji Čankovog omiljenog restorana da uvali čak 75 kilograma mesa srodnih glodara – pacova kojima je heftalicom prikačio veveričje repove.

Zbog sočnog slatkastog mesa srebrna veverica je pred izumiranjem. Oko 500 najlukavijih i najspretnijih primeraka još opstaje na Tari. Zanimljivo je da jedna drugu glasnim coktanjem upozoravaju na opasnost koja se približava, tako da ih je gotovo nemoguće uhvatiti. A potražnja nikad veća.

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Kulturni centri REX i CZKD; Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE.
KRAGUJEVAC: Kafane MAGMA i MARKO.
SREMSKA MITROVICA: Knjižara BUKBAR.
UŽICE: Kafić KUČA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta: Tri godine zatvora zbog štrajka

Petoro lučkih radnika iz Aleksandrije u Egiptu osuđeno je na tri godine zatvora nakon što je predsednik upravnog odbora kompanije *Alexandria Container & Cargo Handling* podneo tužbu protiv njih, kao i protiv sindikata čiji su članovi, zbog „podsticanja na štrajk“ i „remećenja procesa rada“. Aleksandrijski lučki radnici su, inače, u martu organizovali veliki štrajk tražeći smenu svih članova upravnog odbora firme optuživši ih za korupciju. Takođe su tražili i da luka u kojoj rade, a koja je nedavno izdata inostranim firmama, bude vraćena pod nadležnost države.

Demonstracije protiv mera štednje u Portugaliji

21. septembar. Oko 10.000 ljudi okupilo se ispred predsedničke palate kako bi protestovali protiv mera štednje. Demonstranti su počeli da se okupljaju

VIŠE OD 2.000 RADNIKA
UČESTVOVALO JE U POBUNI U
„FOKSKONU“

Centar za liberterske studije predstavlja:

Marks i Engels: Komunistički manifest

Komunisti s prezirom odbijaju prikrivanje svojih pogleda i namera. Oni izjavljuju otvoreno da se njihovi ciljevi mogu postići samo nasilnim rušenjem čitavog dosadašnjeg društvenog poretka. Neka vladajuće klase drhte pred komunističkom revolucijom. U njoj proletari nemaju šta da izgube osim svojih okova. A dobiće čitav svet!

Publikacije CLS-a možete naći u svim boljim knjižarama ili naručiti direktno od nas:
e-mail: cls@inicijativa.org web: www.inicijativa.org/tiki/cls

Cena: 100 din.

oko 5 sati popodne, upravo u vreme kada je u zgradi počinjao sastanak članova vlade s predsednikom Aníbalom Kavakom Silvom. Premijer Pedro Passos Coelho izjavio je nedavno da će „slušati narod“, ali ta demagoška izjava sasvim sigurno neće umiriti stotine hiljada stanovnika Portugalije koji su žestoko pogođeni novim merama. Okupljeni su ispred palate uzvikivali: „Lopovi!“, „Dosta je pljačke naroda!“ i „Dajemo vam ostavku!“

Ovaj protest usledio je svega nekoliko dana nakon što su održane najveće demonstracije ikad viđene u Portugalu. Inače, na ulicama preko 40 gradova ove zemlje prethodne subote okupilo se oko 500.000 demonstranata.

Sukobi radnika i policije u fabrici „Fokskon“ u Kini

24. septembar. Preko 40 radnika povređeno je u sukobima koji su izbili u prostoru fabrike tajvanske firme „Fokskon“ (*Foxconn*) na severu Kine, poznate po proizvodnji i sklapanju delova za telefon *iPhone*. Oko 5.000 policajaca brutalno je intervenisalo zbog masovne pobune koja je izbila nakon što je pripadnik obezbeđenja fabrike udario jednog radnika.

Kompanija „Fokskon“ jedan je od najvećih

poslodavaca u Kini i zapošljava oko 1,2 miliona radnika. Izuzetno loši uslovi u fabrici do sada su doveli do nekoliko pobuna, ali i do masovnih samoubistava radnika, koja su u poslednje vreme toliko učestala da je kompanija bila prisiljena da investira u instaliranje zaštitne mreže kako se radnici ne bi bacili u smrt.

Kompanija *Apple* jedan je od glavnih saradnika „Fokskona“. Njihov *iPhone* i drugi proizvodi sklapaju se upravo u ovim fabrikama. Uz svu histeriju i masovnu prodaju njihovog novog telefona *iPhone 5*, u „Eplu“ uopšte ne pokazuju da su zabrinuti zbog monstruoznih uslova rada u fabrikama tajvanskog proizvođača.

Antifašistička parada motorista u Atini

U noći između 15. i 16. septembra ulicama Atine provozala se kolona od oko 50 bajkera sa prepoznatljivim crveno-crnim anarhističkim zastavama. Oni su za sobom bacali letke kojima su pozivali na borbu protiv neonacista, čiji su podmluki napadi postali sve učestaliji u četvrtima gde žive radnici. U saopštenju na letku pisalo je: „Cilj naše akcije je da mobiliše antifašističke snage u samoodbrani radničke klase. Ulice pripadaju nama, onima koji se bore, siromašnima i obespravljenima.“

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa *Hleb i sloboda*, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević (**odgovorni urednik**)

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretnac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS SR-ID
107264780